

SP-019 Pe crucea din dealul iubirii

Foarte rar.

1..Pe cru- cea din dea- lul iu - bi - rii, Pe cul- mea lip - si - tă de flori Se
 5 stin - ge fă - cli - a iu - bi - rii Pri - vind spre al - bas - tre - le zări. Te
 9 plân - ge iz - vo - rul din va - le, Și ra - za de soa - re - n a - murg, Se
 13 scu - tu - ră flo - ri - le - n ca - le, Iar ste - le - le - n nori se as - cund.

1 Pe crucea din dealul iubirii, pe culmea lipsită de flori

Se stinge făclia iubirii privind spre albastrele zări.

Te plânge izvorul din vale și raza de soare-n amurg,

Se scutură florile-n cale, iar stelele-n nori se ascund.

2 Ce mulți au aflat în iubirea-Ți, izvorul de dulci mângâieri;

Dar astăzi privind de pe cruce îi caută, și nu-s nicăieri.

Doar mama aleargă la cruce, privește spre cer suspinând,

În locu-I să rabde s-ar duce, pe lemnul de groază murind.

3 Iar ochii ce-au plâns în grădină se-ndreaptă spre cer rugător;

Spre Cel ce durerile-alină Se roagă al meu Salvator:

"Părinte-al iubirii sublime le iartă cumplitul păcat!

Al Meu duh se-ndreaptă spre Tine, o, iartă-i că nu știu ce fac!".

SP-020 Mă duc la Golgota

Dolce

Mă duc la Gol - go - ta S-a - ud ce vor - beș - te Să-L
 5 văd pe Dom-nul meu Cum moa - re pe cru - ce. Să-L ce

1 Mă duc la Golgota

S-aud ce vorbește

[: Să-L văd pe Domnul meu

Cum moare pe cruce. :]

2 Ce mare durere

Pe El l-a apăsător

[: El strigă "Părinte

Pentru ce m-ai lăsat?" :]

3 El nu se răzbună

L-aud cum s-a rugat

[: "Părinte iartă-le

Căci ei nu știu ce fac". :]

4 Plecând capul zice:

"Toate sfârșitu-s-au

[: Părinte-n mâna Ta

Sufletul meu Ți-l dau!". :]